



TRESC:
Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

299	— nr 233 z dnia 26 lipca 1962 r. w sprawie usprawnienia organizacji gospodarki komunalnej i mieszkaniowej	521
300	— nr 234 z dnia 26 lipca 1962 r. w sprawie ustalania ceny terenów nabywanych w drodze pierwokupu przez prezydium rad narodowych	525
301	— nr 235 z dnia 26 lipca 1962 r. w sprawie kontroli gospodarki finansowej stowarzyszeń	526
302	— nr 247 z dnia 4 sierpnia 1962 r. w sprawie wykonywania pilnych prac ofertowych i dokumentacyjnych dla potrzeb eksportu przez pracowników własnych przedsiębiorstw	527

ZARZĄDZENIE

303	— nr 83 Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 1962 r. w sprawie pokrywania kosztów używania pojazdów samochodowych uspołecznionych zakładów pracy dla celów wypoczynku świątecznego pracowników tych zakładów	528
-----	---	-----

299

UCHWAŁA Nr 233 RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lipca 1962 r.

w sprawie usprawnienia organizacji gospodarki komunalnej i mieszkaniowej.

W celu:

- zapewnienia pomocy prezydium rad narodowych w zaspokajaniu rosnących potrzeb ludności w zakresie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej,
- przyjęcia z pomocą przedsiębiorstwom realizującym zadania w tym zakresie, w szczególności na odcinku poprawy jakości i sprawności wykonywanych przez nie usług oraz poprawy metod i wyników działalności tych przedsiębiorstw, z uwzględnieniem postępu technicznego, ekonomicznego i organizacyjnego,
- zwiększenia opieki nad urządzeniami komunalnymi i budynkami mieszkalnymi, stanowiącymi wielką część majątku narodowego —

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Prezydium wojewódzkich rad narodowych i prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw dokonają szczegółowej analizy istniejącego na ich terenie stanu organizacji gospodarki komunalnej i mieszkaniowej i rozpatrzą potrzeby oraz możliwości usprawnienia tej organizacji przez wprowadzenie form i metod organizacyjnych, przewidzianych w uchwale, z uwzględnieniem warunków lokalnych oraz warunków działalności w poszczególnych branżach i gałęziach gospodarki komunalnej i mieszkaniowej.

2. Formy te powinny zapewnić w szczególności:

- 1) pomoc prezydium rad narodowych i ich organom gospodarki komunalnej i mieszkaniowej w zawiadywaniu tą gospodarką,

- 2) pełną, operatywną pomoc gospodarującym jednostkom organizacyjnym przy wykonywaniu usług na rzecz ludności,
- 3) ulepszenie działalności tych jednostek z punktu widzenia postępu techniki, ekonomiki i organizacji,
- 4) prawidłowe wykorzystanie kwalifikacji fachowych pracowników gospodarki komunalnej i mieszkaniowej.

§ 2. Opierając się na wynikach analizy, o której mowa w § 1:

- 1) prezydium wojewódzkich rad narodowych:
 - a) powinny w możliwie szerokim zakresie wykorzystać formę organizacyjną przedsiębiorstw patronackich, przewidzianą w uchwale nr 388 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. o przedsiębiorstwach prowadzących (Monitor Polski Nr 94, poz. 417), zwanej dalej „uchwałą nr 388”,
 - b) mogą tworzyć zrzeszenia gospodarki komunalnej i mieszkaniowej pod warunkami, o których mowa w § 18 i następujących,
- 2) prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw:
 - a) powinny w możliwie szerokim zakresie wykorzystać formy organizacyjne przedsiębiorstw prowadzących i patronackich, przewidzianych w uchwale nr 388,
 - b) mogą tworzyć zjednoczenia gospodarki komunalnej i mieszkaniowej pod warunkami, o których mowa w § 8 i następujących.

§ 3. Przedsiębiorstwa prowadzące i zjednoczenia, o których mowa w § 2 pkt 2, mogą być również tworzone:

- 1) w przypadkach przewidzianych w § 16 — w miastach stanowiących powiaty miejskie, liczących co najmniej 200.000 mieszkańców oraz posiadających rozbudowane urzędnia komunalne i gospodarkę mieszkaniową,
- 2) wspólnie dla bezpośrednio sąsiadujących ze sobą miast stanowiących powiaty miejskie, pod warunkami podanymi w § 16 ust. 2.

§ 4. Formy organizacyjne przewidziane w §§ 1—3 nie mogą naruszać uprawnień rad narodowych niższych stopni oraz zastrzeżonej prawnie samodzielności przedsiębiorstw.

II. Przedsiębiorstwa patronackie i prowadzące.

§ 5. 1. Prezydium wojewódzkich rad narodowych i prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw powinny tworzyć przedsiębiorstwa patronackie w trybie i na warunkach określonych w uchwale nr 388, gdy zachodzi potrzeba i możliwość udzielania przez te przedsiębiorstwa pomocy technicznej, ekonomicznej i organizacyjnej:

- 1) przedsiębiorstwom i innym gospodarującym jednostkom organizacyjnym tej samej lub pokrewnych branż gospodarki komunalnej i mieszkaniowej lub też
- 2) przedsiębiorstwom i innym gospodarującym jednostkom organizacyjnym różnych branż w zakresie ograniczonym do części ich działalności pomocniczo-produkcyjnej, np. gospodarki materiałowej, remontowej, energetycznej itp.

2. Przedsiębiorstwami patronackimi powinny być przedsiębiorstwa posiadające odpowiednie warunki organizacyjne, ekonomiczne i techniczne oraz dysponujące kadrami o odpowiednio wysokich kwalifikacjach zawodowych.

3. Przedsiębiorstwa patronackie udzielają pomocy w zasadzie przedsiębiorstwom i innym gospodarującym jednostkom organizacyjnym położonym na terenie danego województwa (miasta wyłączonego z województwa). W razie możliwości i potrzeby przedsiębiorstwo patronackie udziela pomocy również gospodarującym jednostkom organizacyjnym położonym poza tym obszarem.

4. Działalność patronacką nadzoruje wydział gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa). W razie utworzenia zrzeszenia lub zjednoczenia obejmującego branżę przedsiębiorstwa patronackiego — przedsiębiorstwo to powinno być w nim zrzeszone (zgrupowane).

5. Przedsiębiorstwa patronackie tworzy się z inicjatywy prezydiów rad narodowych, zainteresowanych zrzeszeń, zjednoczeń i przedsiębiorstw lub też z inicjatywy Ministra Gospodarki Komunalnej.

6. Szczegółowe wytyczne dotyczące warunków tworzenia, zakresu działania, organizacji i metod działania przedsiębiorstw patronackich gospodarki komunalnej i mieszkaniowej określi Minister Gospodarki Komunalnej. Wytyczne te ustalą w szczególności wzorcowy (ramowy) statut przedsiębiorstw patronackich gospodarki komunalnej i mieszkaniowej.

§ 6. 1. Prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw powinny tworzyć przedsiębiorstwa prowadzące (typ A) w trybie i na warunkach przewidzianych w uchwale nr 388, gdy zachodzi potrzeba i możliwość branżowego kierownictwa i ściślejszej koordynacji gospodarki i nadzoru gospodarczego przedsiębiorstw tej samej branży lub branż pokrewnych, znajdujących się na terenie miasta, w szczególności w zakresie funkcji planowania gospodarczego, techniczno-eksploatacyjnych i inwestycyjnych oraz pomocniczo-produkcyjnych.

2. Przedsiębiorstwa prowadzące mogą być tworzone z zachowaniem warunków określonych w ust. 1 również dla bez-

pośrednio sąsiadujących ze sobą miast stanowiących powiaty miejskie (§ 16 ust. 2 pkt 1).

3. Przedsiębiorstwem prowadzącym powinna być jednostka organizacyjna produkująca pod względem technicznym i organizacyjnym oraz dysponująca kadrami o odpowiednio wysokich kwalifikacjach zawodowych.

4. Przedsiębiorstwa prowadzące są podporządkowane bezpośrednio prezydium rady narodowej, na warunkach analogicznych jak zjednoczenia. W razie utworzenia zjednoczeń przedsiębiorstwa prowadzące powinny być zgrupowane we właściwym zjednoczeniu.

5. Do przedsiębiorstw prowadzących mają odpowiednio zastosowanie przepisy § 5 ust. 5 i 6.

§ 7. Przed utworzeniem przedsiębiorstwa patronackiego lub prowadzącego należy rozpatrzyć możliwość i celowość połączenia w danym mieście przedsiębiorstw z zakresu gospodarki komunalnej i mieszkaniowej tej samej lub pokrewnych branż według zasad pisma okólnego nr 108 Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1960 r. w sprawie komasacji przedsiębiorstw.

III. Zjednoczenia gospodarki komunalnej i mieszkaniowej.

§ 8. 1. Zjednoczenia gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, zwane dalej „zjednoczeniami”, są organizacjami gospodarczymi, posiadającymi osobowość prawną i działającymi według zasad rozrachunku gospodarczego.

2. Zjednoczenie może być utworzone tylko wówczas, gdy uzasadniają to: liczba przedsiębiorstw i innych gospodarujących jednostek organizacyjnych z zakresu gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, istniejących na terenie danego miasta, oraz planowany duży rozwój tej gospodarki, a zastosowanie form przedsiębiorstw patronackich i prowadzących nie jest wystarczające do usprawnienia organizacji i polepszenia działalności gospodarczej tych jednostek organizacyjnych.

3. W zjednoczeniu są zgrupowane miejskie przedsiębiorstwa gospodarki komunalnej i mieszkaniowej oraz są mu podporządkowane miejskie jednostki i zakłady budżetowe z zakresu tej gospodarki.

§ 9. 1. Celem zjednoczenia jest stwarzanie warunków wszechstronnego rozwoju i sprawnej działalności poszczególnych branż gospodarki komunalnej i mieszkaniowej na terenie miasta, zgodnie z planami gospodarczymi i potrzebami ludności, udzielanie pomocy zgrupowanym i podporządkowanym jednostkom organizacyjnym we wdrażaniu postępu technicznego, ekonomicznego i organizacyjnego oraz nadzór i kontrola ich działalności.

2. Zjednoczenie realizuje swoje cele w szczególności przez:

- 1) badanie potrzeb ludności w zakresie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej oraz zdolności zgrupowanych i podporządkowanych jednostek organizacyjnych do ich zaspokajania;
- 2) opracowywanie kierunków rozwoju i wytycznych dotyczących planów wieloletnich, ustalanie rocznych zadań planowych dla zgrupowanych i podporządkowanych jednostek organizacyjnych, opracowywanie zbiorczych projektów planów oraz koordynację i kontrolę przebiegu ich realizacji;
- 3) sprawowanie nadzoru nad działalnością inwestycyjną zgrupowanych i podporządkowanych jednostek organizacyjnych, a w szczególności badanie efektywności ekonomicznej inwestycji i wprowadzanie postępowych rozwiązań technicznych, kontrolę realizacji zadań inwestycyjnych oraz nadzór nad gospodarką remontową;
- 4) inicjowanie i udzielanie fachowej pomocy w zakresie postępu technicznego, wynalazczości i racjonalizacji,

- 5) ustalanie wytycznych oraz sprawowanie nadzoru i kontroli w zakresie prawidłowej realizacji usług, eksploatacji i wykonawstwa, gospodarki maszynami, urządzeniami technicznymi, taborem i sprzętem, gospodarki energoelektrycznej, w zakresie stosowania norm i normatywów oraz bezpieczeństwa i higieny pracy,
- 6) planowanie i analizę kosztów własnych, stawianie wniosków w sprawie cen i taryf za roboty i usługi, ustalanie cen w zakresie otrzymanych uprawnień,
- 7) prowadzenie spraw dotyczących ekonomiki zaopatrzenia, kontrolę gospodarki materiałowej,
- 8) ustalanie wytycznych i kontrolę sprawności organizacyjnej, przestrzegania przepisów i wskaźników planowych dotyczących zatrudnienia, płac, organizacji i wydajności pracy, gospodarki funduszem płac oraz organizacji szkolenia zawodowego,
- 9) zatwierdzanie bilansów przedsiębiorstw, ustalanie podziału zysków przedsiębiorstw i odpisów na fundusze celowe, zgodnie z obowiązującymi w tym przedmiocie przepisami, wydawanie wytycznych dotyczących organizacji rachunkowości w zgrupowanych przedsiębiorstwach,
- 10) przeprowadzanie rewizji finansowo-księgowej zgrupowanych i podporządkowanych jednostek organizacyjnych oraz wydawanie zarządzeń porządkowych,
- 11) prowadzenie innych spraw wynikających z ust. 1, przewidzianych odrębnymi przepisami i wytycznymi jednostki nadrzędnej.

3. Zjednoczenie reprezentuje wspólne interesy zgrupowanych i podporządkowanych jednostek organizacyjnych wobec władz i organów administracji państwowej oraz innych instytucji i organizacji.

4. Zjednoczenie może prowadzić własną działalność gospodarczą, niezbędną dla należytego wykonywania zadań należących do zakresu jego działania lub dla zaspokojenia potrzeb zgrupowanych w nim i podporządkowanych mu jednostek organizacyjnych. Działalność taką prowadzi zjednoczenie przy pomocy swych komórek organizacyjnych lub też odrębnych jednostek organizacyjnych, jak np. baza materiałowa, warsztaty naprawcze, laboratorium itp.

5. Zaleca się zorganizowanie w ramach zjednoczenia branżowego ośrodka normowania pracy oraz zakładowego ośrodka informacji technicznej i ekonomicznej, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

6. Zjednoczenie może w razie potrzeby inicjować i podejmować wspólne dla zgrupowanych w nim i podporządkowanych mu jednostek organizacyjnych przedsięwzięcia gospodarcze i techniczne, finansowane z ich środków.

§ 10. Utworzenie zjednoczenia następuje na podstawie uchwały prezydium rady narodowej miasta wyłączonego z województwa, za zgodą Ministra Gospodarki Komunalnej.

§ 11. 1. Zjednoczenie może być tworzone jako:

- 1) ogólne, grupujące ogół lub część miejskich przedsiębiorstw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej — pod nazwą „miejskie zjednoczenie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej”,
- 2) branżowe, grupujące miejskie przedsiębiorstwa gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, należące do pokrewnych branż — np. miejskie zjednoczenia gospodarki mieszkaniowej grupujące przedsiębiorstwa z zakresu gospodarki mieszkaniowej, wykonawstwa remontowo-budowlanego, robót instalacyjnych, rozbiórkowych itp.

2. Tworzenie zjednoczeń branżowych uzależnione jest od istnienia licznej grupy branżowych przedsiębiorstw, których specyfika działalności wymaga planistycznej i operatywnej pomocy techniczno-organizacyjnej oraz gospodarczej, a tworzenie dla tej grupy przedsiębiorstwa prowadzącego jest z przyczyn obiektywnych niemożliwe.

§ 12. 1. Na czele zjednoczenia stoi dyrektor, który kieruje całokształtem jego działalności i ponosi za nią odpowiedzialność.

2. Dyrektor kieruje zjednoczeniem zgodnie z zasadą jednoosobowego kierownictwa.

§ 13. 1. W zjednoczeniu działa kolegium jako organ opiniotwórczy i doradczy, podejmujący uchwały w zakresie podstawowych zagadnień zjednoczenia.

2. W zakresie wspólnych przedsięwzięć, finansowanych ze środków własnych zgrupowanych przedsiębiorstw (środków nie unormowanych przepisami) — uchwały kolegium mają moc wiążącą dyrektora zjednoczenia i zgrupowane jednostki organizacyjne.

3. W skład kolegium wchodzi dyrektor zjednoczenia jako przewodniczący, zastępcy dyrektora zjednoczenia i dyrektorzy zgrupowanych przedsiębiorstw. W posiedzeniach kolegium mogą brać udział z głosem doradczym kierownicy podporządkowanych zjednoczeniu jednostek organizacyjnych oraz zaproszeni specjaliści naukowcy i praktycy, przedstawiciele organizacji społecznych i zawodowych.

§ 14. 1. Szczegółowy zakres, zasady działania i organizację zjednoczenia, a w szczególności zadania zjednoczenia, kompetencje dyrektora, skład i sposób działania kolegium, wykaz zgrupowanych w zjednoczeniu przedsiębiorstw i podporządkowanych mu innych jednostek organizacyjnych oraz inne ważne dla działalności zjednoczenia sprawy — określa statut zjednoczenia, nadany przez prezydium rady narodowej i zatwierdzony przez Ministra Gospodarki Komunalnej.

2. Wzorcowy statut organizacyjny dla zjednoczeń wraz z przykładową ich strukturą organizacyjną określa zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej wydane za zgodą Prezesa Rady Ministrów.

§ 15. 1. Zjednoczenie podporządkowane jest bezpośrednio prezydium właściwej rady narodowej miasta wyłączonego z województwa, które wykonuje nadzór nad działalnością zjednoczenia, a w szczególności zatwierdza plany zjednoczenia, określa wskaźniki i limity oraz zadania zjednoczenia. Prezydium może przekazać wykonywanie określonych funkcji w zakresie nadzoru nad zjednoczeniem kierownikowi wydziału gospodarki komunalnej i mieszkaniowej.

2. Rewizję finansowo-księgową aparatu zjednoczenia przeprowadza wydział finansowy prezydium.

§ 16. 1. W razie gdy zastosowanie formy przedsiębiorstw patronackich i prowadzących (typu A) nie jest wystarczające dla prawidłowego zorganizowania i polepszenia działalności gospodarki komunalnej i mieszkaniowej oraz nie jest również wystarczające oddziaływanie wojewódzkiego zrzeszenia — możliwe jest utworzenie miejskiego zjednoczenia gospodarki komunalnej i mieszkaniowej w miastach stanowiących powiaty miejskie, liczących ponad 200.000 mieszkańców, o planowanym dużym rozwoju tej gospodarki oraz dużej liczbie gospodarujących jednostek organizacyjnych z jej zakresu. W tym przypadku utworzenie zjednoczenia następuje w trybie uchwały prezydium wojewódzkiej rady narodowej, powziętej na wniosek prezydium miejskiej rady narodowej miasta stanowiącego powiat, za zgodą Ministra Gospodarki Komunalnej.

2. Dla bezpośrednio sąsiadujących ze sobą miast stanowiących powiaty miejskie mogą być — z zachowaniem ogólnych warunków uzasadniających powołanie przedsiębiorstw prowadzących i zjednoczeń — tworzone:

- 1) wspólne dla tych miast przedsiębiorstwa prowadzące w rozumieniu art. 4 ust. 4 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111) i uchwały nr 388,
- 2) wspólne (międzydzielnicowe) zjednoczenia w trybie przewidzianym w wyżej wymienionym dekreście i stosownie do przepisów uchwały nr 388.

3. Utworzenie zjednoczenia międzymiastowego następuje na podstawie uchwały prezydium wojewódzkiej rady narodowej, powziętej na wniosek prezydentów właściwych miejskich rad narodowych miast stanowiących powiaty, za zgodą Ministra Gospodarki Komunalnej.

4. Do przedsiębiorstw prowadzących i zjednoczeń, o których mowa w ust. 1 i 2, mają odpowiednio zastosowanie przepisy §§ 6, 8, 9, 11—14 i 17.

§ 17. 1. Minister Gospodarki Komunalnej sprawuje zwierzchni nadzór nad działalnością zjednoczeń i wydaje wytyczne, które w szczególności powinny określać szczegółowe warunki tworzenia zjednoczeń (ogólnych, branżowych, międzymiastowych, w miastach stanowiących powiaty) i wskazywać zastosowanie celowych i oszczędnych rozwiązań organizacyjnych.

2. Minister Gospodarki Komunalnej określi w trybie obowiązujących przepisów zmiany w zakresie działania i organizacji wydziałów gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, wynikające z utworzenia zjednoczeń. W szczególności niezbędne jest zmniejszenie agend wydziałów gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydentów rad narodowych, które utworzyły zjednoczenia (przedsiębiorstwa prowadzące), przekazanie zjednoczeniu podporządkowanych dotąd wydziałowi jednostek organizacyjnych i pracowników wydziału oraz określenie stosunków między zjednoczeniem a wydziałem, z wyeliminowaniem dublowania zadań przez wydział i zjednoczenie

IV. Wojewódzkie zrzeczenia gospodarki komunalnej i mieszkaniowej.

§ 18. 1. Gdy inne formy organizacyjne, a zwłaszcza działalność przedsiębiorstw państwowych, nie są wystarczające dla podłożenia na terenie województwa zadaniom w zakresie poprawy działalności i udzielania fachowej pomocy jednostkom organizacyjnym gospodarki komunalnej i mieszkaniowej — może być utworzone w województwie zrzeczenie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej.

2. W zrzeczeniu są zrzeszone przedsiębiorstwa i inne gospodarujące jednostki organizacyjne gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, podległe prezydium wojewódzkiej rady narodowej i prezdydiom rad narodowych niższych stopni, wspólne przedsiębiorstwa prowadzące (§ 16 ust. 2 pkt 1) oraz miejskie (międzymiastowe) zjednoczenia w miastach stanowiących powiaty (§ 16 ust. 1 i 2).

§ 19. 1. Celem zrzeczenia jest stwarzanie warunków wszechstronnego rozwoju i sprawnej działalności zrzeszonych jednostek organizacyjnych gospodarki komunalnej i mieszkaniowej zgodnie z planami gospodarczymi i potrzebami ludności przez udzielanie tym jednostkom, prezdydiom rad narodowych niższych stopni i ich organom gospodarki komunalnej i mieszkaniowej — pomocy w realizacji postępu technicznego, ekonomicznego i organizacyjnego.

2. W stosunku do przedsiębiorstw i innych gospodarujących jednostek organizacyjnych podległych bezpośrednio prezydium wojewódzkiej rady narodowej zrzeczenie wykonuje funkcje analogiczne do funkcji zjednoczenia.

3. Zrzeczenie realizuje swoje cele w stosunku do jednostek organizacyjnych, o których mowa w ust. 1, przez:

- 1) badanie potrzeb ludności w zakresie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej oraz zdolności zrzeszonych jednostek organizacyjnych do ich zaspokajania,
- 2) opracowywanie dla prezydium wojewódzkiej rady narodowej: projektów kierunków rozwoju, zadań i wytycznych dotyczących planów wieloletnich, projektów rocznych planów ustalanych dla prezydentów rad narodowych niższych stopni oraz zbiorczych projektów planów i budżetu,

- 3) udzielanie fachowych porad i pomocy prezdydiom rad narodowych niższych stopni oraz zrzeszonym jednostkom organizacyjnym w sprawach planów i budżetów,
- 4) przeprowadzanie analizy sprawozdań w zakresie wykonania planów i budżetów, w szczególności pod kątem widzenia kierunku rozwoju gospodarki komunalnej i mieszkaniowej oraz uwzględnienia potrzeb ludności,
- 5) opracowywanie wytycznych dotyczących przygotowania techniczno-ekonomicznej realizacji inwestycji, udzielanie w zakresie działalności inwestycyjnej fachowej pomocy prezdydiom rad narodowych niższych stopni oraz zrzeszonym jednostkom organizacyjnym, opracowywanie wytycznych oraz kontrola gospodarki remontowej,
- 5) inicjowanie i udzielanie operatywnej, fachowej pomocy prezdydiom rad narodowych, ich organom gospodarki komunalnej i mieszkaniowej oraz zrzeszonym jednostkom organizacyjnym w zakresie postępu technicznego, ekonomicznego i organizacyjnego przez konsultacje, opinie, porady, ekspertyzy, analizy, fachowy instruktaż itp.,
- 7) wydawanie — w zakresie ustalonym przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej — wytycznych oraz sprawowanie kontroli prawidłowej realizacji usług, eksploatacji i wykonawstwa, gospodarki maszynami, urządzeniami technicznymi, taborem i sprzętem, kontroli gospodarki energetycznej, stosowania norm i normatywów oraz bezpieczeństwa i higieny pracy,
- 8) opracowywanie wniosków i wydawanie opinii w zakresie cen i taryf za roboty i usługi,
- 9) opracowywanie wytycznych oraz przeprowadzanie w zakresie ustalonym przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej — kontroli dotyczącej organizacji, zatrudnienia, plac, organizacji i wydajności pracy, gospodarki funduszem plac oraz organizacji szkolenia zawodowego,
- 10) opiniowanie sprawozdań finansowych przedsiębiorstw zrzeszonych na zlecenie prezydentów właściwych rad narodowych, opracowywanie wytycznych w zakresie organizacji rachunkowości w zrzeszonych przedsiębiorstwach,
- 11) dokonywanie rewizji finansowo-księgowej działalności zrzeszonych jednostek organizacyjnych na zlecenie prezydentów właściwych rad narodowych oraz opracowywanie dla nich wniosków porewizyjnych,
- 12) prowadzenie spraw dotyczących ekonomiki zaopatrzenia oraz opracowywanie wytycznych i sprawowanie kontroli w zakresie gospodarki materiałowej,
- 13) załatwianie innych spraw wynikających z zadań zrzeczenia, określonych w ust. 1 lub zleconych przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

4. Zgodnie z wytycznymi Ministra Gospodarki Komunalnej prezydium wojewódzkiej rady narodowej mogą w drodze uchwały upoważnić zrzeczenia do dokonywania przez nie podziału limitów na podstawie zatwierdzonego planu, kontroli ich wykorzystania oraz do wykonywania z ramienia prezydium innych zadań z zakresu gospodarki komunalnej i mieszkaniowej stosownie do celów zrzeczenia i z zachowaniem przepisu § 4.

5. Do zrzeczenia należą również sprawy pomocy technicznej, ekonomicznej i organizacyjnej w zakresie budowy, eksploatacji i utrzymania urządzeń komunalnych w gromadach.

6. Zrzeczenie wydaje zalecenia wiążące zrzeszone jednostki organizacyjne w sprawach dotyczących przestrzegania obowiązujących norm i normatywów techniczno-ekonomicznych oraz warunków i instrukcji technicznych i eksploatacyjnych; zalecenia te nie mogą zmieniać zadań ustalonych w planach.

7. Zrzeczenie wydaje zalecenia w sprawach metod planowania i organizowania działalności oraz zarządzania przedsiębiorstwami gospodarki komunalnej i mieszkaniowej.

8. Do zrzeczeń stosuje się odpowiednio przepisy § 9 ust. 4, 5 i 6.

§ 20. 1. Utworzenie zrzeczenia następuje na podstawie uchwały prezydium wojewódzkiej rady narodowej, za zgodą Ministra Gospodarki Komunalnej.

2. Przepis § 11 ust. 1 pkt 1 ma odpowiednie zastosowanie do zrzeczeń, z tym że w wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych szczególnie rozbudowaną w danym województwie gospodarką mieszkaniową oraz dużą liczbą gospodarujących jednostek organizacyjnych z tego zakresu oraz z zakresu wykonawstwa remontowo-budowlanego i robót specjalnych, może być utworzone również wojewódzkie zrzeczenie gospodarki mieszkaniowej, zraszające jednostki organizacyjne, o których mowa.

§ 21. 1. Przepisy § 8 ust. 1, §§ 12, 14, 15 i 17 mają odpowiednie zastosowanie do zrzeczeń.

2. W zrzeczeniu działa kolegium jako organ opiniodawczy i doradczy w zakresie podstawowych zagadnień zrzeczenia.

3. W zakresie wspólnych przedsięwzięć, finansowanych ze środków własnych zraszonych jednostek organizacyjnych (środków nie unormowanych przepisami) — uchwały kolegium mają moc wiążącą dyrektora i zrzeszone jednostki organizacyjne.

4. W skład kolegium wchodzi dyrektor zrzeczenia jako przewodniczący, zastępcy dyrektora zrzeczenia i członkowie.

5. Członków kolegium, w liczbie najwyżej 30 osób, powołuje przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej na wniosek prezydiów zainteresowanych rad narodowych, tak by w skład kolegium weszli znawcy wszystkich zraszonych branż. Na członków kolegium mogą być powołani kierownicy zraszonych jednostek organizacyjnych, członkowie prezydiów rad narodowych i pracownicy ich organów gospodarki komunalnej i mieszkaniowej.

6. W posiedzeniach kolegium mogą brać udział z głosem doradczym zaproszeni specjaliści, naukowcy i praktycy oraz przedstawiciele organizacji społecznych i zawodowych.

7. Członkami kolegium są z urzędu dyrektorzy zjednoczeń i przedsiębiorstw prowadzących, o których mowa w § 16.

V. Przepisy różne i końcowe.

§ 22. 1. Koszty utrzymania zjednoczeń i zrzeczeń pokrywane są z wpłat przedsiębiorstw zgrupowanych (zraszonych) i obciążają koszty własne tych przedsiębiorstw.

2. Minister Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Ministrem Finansów określi szczegółowe zasady w przedmiocie pokrywania kosztów utrzymania zjednoczeń i zrzeczeń.

§ 23. 1. Pracownicy zatrudnieni w zjednoczeniach i zrzeczeniach objętych uchwałą są wynagradzani zgodnie z zasadami określonymi w uchwale nr 192 Rady Ministrów z dnia 16 kwietnia 1956 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w centralnych zarządach i zarządach (Monitor Polski Nr 33, poz. 412), według tabeli płac „B”.

2. Zaszeregowanie zjednoczeń lub zrzeczeń do tabeli płac „A” może być dokonane za zgodą Ministra Gospodarki Komunalnej, wydaną w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac.

§ 24. Do czasu ustalenia jednolitych zasad systemu finansowego dla zjednoczeń terenowych, w zjednoczeniach i zrzeczeniach objętych uchwałą stosuje się odpowiednio zasady systemu finansowego ustalone w zarządzeniu Ministra Finansów oraz Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 25 czerwca 1959 r. w sprawie zasad systemu finansowego wojewódzkich zjednoczeń przedsiębiorstw państwowego przemysłu terenowego, wojewódzkich zjednoczeń przemysłu terenowego materiałów budowlanych oraz wojewódzkich zarządów budownictwa terenowego (Monitor Polski Nr 62, poz. 317).

§ 25. Prezydium właściwych rad narodowych przeprowadzą do końca 1962 r. przystosowanie organizacji aparatu gospodarki komunalnej i mieszkaniowej do zasad określonych uchwałą, znosząc lub zastępując w odpowiedni sposób zjednoczenia nie odpowiadające tym zasadom.

§ 26. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Gospodarki Komunalnej, Ministrowi Finansów, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych i prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw.

§ 27. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

300

UCHWAŁA Nr 234 RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lipca 1962 r.

w sprawie ustalania ceny terenów nabywanych w drodze pierwokupu przez prezydium rad narodowych.

Na podstawie art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 32, poz. 159) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Przy wykonywaniu prawa pierwokupu na podstawie art. 30—37 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 32, poz. 159) prezydium rady narodowej może nabyć nieruchomość za cenę nie wyższą niż odpowiadająca wysokości odszkodowania w razie wywłaszczenia danej nieruchomości.

2. W razie wykonania prawa pierwokupu gruntu nie zabudowanego oraz gruntu rolnego cenę odpowiadającą wysokości odszkodowania określonego w ust. 1 powiększa się o 15%; powiększenia tego nie stosuje się do tej części ceny gruntu rolnego, która odpowiada wysokości odszkodowania za zasiewy, uprawy i plony znajdujące się na tym gruncie.

3. W razie gdy cena ustalona w umowie zawartej między stronami jest niższa niż cena określona według ust. 1 i 2, nabycie nieruchomości w drodze pierwokupu następuje za cenę ustaloną w umowie.

§ 2. Jeżeli dotychczasowy właściciel terenu uiścił w całości lub w części obciążające go opłaty z tytułu pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych oraz innych urządzeń komunalnych, otrzymuje on, oprócz ceny określonej według § 1, zwrot tych opłat. W tym przypadku cenę ustala się w takiej wysokości, jaka przysługiwałaby przed wybudowaniem tych urządzeń.

§ 3. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom Gospodarki Komunalnej i Finansów.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz